

Chương 634: Có Ngon Đụng Đến Bạn Của Ta Đi

(Số từ: 4163)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:17 PM 01/12/2023

Tôi đã trở lại Lazak với Eleris, không phải đến Lâu đài Hoàng gia mà là một nơi yên tĩnh gần đó.

"Chà, đó là một tình huống mà ta... no cmt..."

Mặc dù tôi đã hoàn thành tốt công việc của mình, nhưng tôi phải giải thích lý do tại sao tôi lại rơi vào tình trạng như vậy. Lòng mày của Eleris giật giật khi cô lắng nghe.

Adelia thích Đại Công tước.

Tuy nhiên, Đại Công tước coi Adelia như con dâu.

Và Adelia được anh trai thứ ba của Harriet thích.

"Có vẻ như ta đang bị trừng phạt..."

"Ý ngài là Đại Công tước đang bị trừng phạt?"

"Không, không phải ông ấy..."

Cảm giác như thể không phải Đại Công tước, mà tôi mới là người bị trừng phạt!

Ở kiếp trước, tôi đã viết quá nhiều tiểu thuyết rác rưởi. Bây giờ, tôi phải chứng kiến một Drama thậm chí còn tồi tệ hơn giữa chiến tranh!

Có cảm giác như tôi mới là người bị trừng phạt chứ không phải Đại Công tước!

Tôi không thể bắt mình nói bất cứ điều gì với Đại Công tước, người đang phải vật lộn với tình huống này.

"Thần không biết, ta có thể làm gì với điều đó chứ?"

"Chúng ta chỉ có thể xem..."

Đúng rồi. Đó không phải là thứ mà tôi có thể can thiệp vào. Tôi chỉ đơn thuần là tò mò, và nó chỉ khiến tôi đau khổ.

Bằng cách nào đó, nó sẽ thành công! Phải chứ?

Miễn là mọi người sống sót an toàn, ai quan tâm đến một tiểu thuyết rác rưởi chứ? Dù lẫn lộn trong đông phân, được sống là điều tốt nhất. Rốt cuộc, bạn cần phải sống để trải nghiệm một cuốn tiểu thuyết rác rưởi.

Vì lợi ích của phần tiếp theo của tiểu thuyết rác rưởi này, bằng cách nào đó, tôi sẽ bảo vệ thế giới.

Mặc dù nó khiến tôi cảm thấy hơi giống một con chó.

Tôi không muốn chứng kiến Drama đó nữa.

"Nhân tiện, có vẻ như Công tước đã đồng ý hợp tác hửm?"

"Phải... Đúng ra là như vậy. Mọi chuyện không suôn sẻ như ta nghĩ."

"Nó không diễn ra như kế hoạch sao?"

"Ta đã nghĩ Đại Công tước sẽ đối xử với ta như một tên trộm đã bắt cóc con gái của ông ấy, nhưng ông ấy đã không làm vậy. Thay vào đó, ông ấy dường như cảm thấy có lỗi với ta."

"Ah..."

Đó là một tình huống mà tôi biết ít nhất về bản thân mình.

Nói một cách chính xác, những người khác có thể nghĩ ra những thứ mà tôi không thể nghĩ ra vì tôi không phải là Valier.

"Một khi ông ấy biết rằng Chiến Tranh Nhân Ma là một cuộc chiến vô nghĩa, nó dường như còn ảnh hưởng đến ông ấy nhiều hơn."

Câu chuyện về cựu Ma vương Valier tạo ra một thế giới mới thông qua Akasha và cố gắng di cư đến đó.

Đại Công tước là người bị sốc nhất bởi sự thật.

Nếu không có Chiến Tranh Nhân Ma, ma tộc đã lặng lẽ biến mất khỏi thế giới này.

Tuy nhiên, con người đã xâm chiếm Darkland và tàn sát lũ quỷ.

Kết quả là Ma vương chết nhưng Hoàng tử Valier vẫn sống sót, dẫn đến Thảm Hoạ Cổng.

Ý tưởng rằng nếu không có gì được thực hiện, mọi thứ sẽ ổn không chỉ áp dụng cho tôi mà còn cho cả con người.

Đại Công tước dường như nghĩ rằng con người đã nhận được quả báo xứng đáng của họ.

Biểu cảm của Eleris tôi sầm lại một cách dễ hiểu.

"Nếu chúng ta có thể quay trở lại trước Chiến Tranh Nhân Ma, chúng ta có thể hoàn tác mọi thứ không?"

Chúng ta có thể làm cho nó không có chiến tranh, không có sợ hãi và không có cuộc xâm lược không?

Biết rằng Chiến Tranh Nhân Ma sẽ dẫn đến điều này, liệu chúng ta có thể quay trở lại quá khứ và ngăn chặn mọi thứ không?

"Ta không nghĩ vậy."

Tôi đã bị quan.

"Ngay cả khi Ma vương hay ai đó nói rằng họ sẽ di cư đến một thế giới khác và không can thiệp, ai sẽ tin điều đó? Sẽ không ai tin điều đó cả, ngay cả khi Ma vương nói điều đó."

Bản thân Akasha là một cỗ vật mạnh mẽ.

Ví dụ, nó giống như cố gắng thuyết phục ai đó rằng vũ khí hạt nhân đang được phát triển để sử dụng cho mục đích hòa bình, và họ nên yên tâm. Bất cứ ai tin rằng đó là một kẻ ngốc ngay từ đầu.

Thay vào đó, thời điểm nhân loại biết đến sự tồn tại của Akasha, chiến tranh sẽ nổ ra để đánh cắp hoặc phá hủy nó trước khi hoàn thành.

Đó là lý do tại sao Valier giữ bí mật về sự tồn tại của Akasha.

Chiến Tranh Nhân Ma cuối cùng là kết quả của sự sợ hãi và hận thù đạt đến điểm quan trọng.

Miễn là lịch sử tích lũy của sự sợ hãi, ngờ vực và hận thù không biến mất, sẽ không có gì thay đổi ngay cả khi họ quay trở lại quá khứ.

Biểu hiện của Eleris, người từng gánh chịu nỗi sợ hãi, ngờ vực và thù hận đó, không thể tốt được.

Eleris là Ma vương Thượng cổ đã bị chính con trai mình phản bội và bị đày ải với chiếc sừng bị cắt đứt.

Eleris đã đích thân kích hoạt Akasha.

Do đó, cô không thể không cảm thấy trách nhiệm và tội lỗi lớn nhất đối với tất cả những gì đã xảy ra.

Eleris đã đánh đổi cả thế giới và mạng sống của cô ấy vì tôi.

Bởi vì cô ấy yêu tôi nhiều như vậy.

Tôi thậm chí không thể hiểu được Eleris trân trọng tôi đến mức nào.

"Thời điểm mà mọi thứ kết thúc đang đến gần."

"..."

Ngay cả khi Thảm Hoạ Công kết thúc, trách nhiệm và cảm giác tội lỗi sẽ không biến mất.

Tuy nhiên, rõ ràng là thời điểm mà mọi thứ sẽ kết thúc đang đến gần.

"Hãy nghĩ về mọi thứ khác sau đó."

"Vâng, thưa Bộ hạ."

Trong khi đó, sau khi có một cuộc trò chuyện chóng mặt, Đại Công tước đã nói những lời như này.

“Cậu có nhớ những sự kiện ở Lăng mộ của Lich không?”

"Vâng tôi nhớ."

Vào thời điểm đó, Antirianus và Archlich đã đánh nhau.

Tôi đã rất ngạc nhiên khi đột nhiên thấy Đại Công tước ở nơi đó.

"Có một người rất kỳ lạ trong số những người tôi gặp lúc đó."

"Ah..."

Tôi biết Đại Công tước đang nói về ai.

Bởi vì tôi cũng đã nhìn thấy một người lần đầu tiên vào ngày hôm đó.

Một người mà tôi thậm chí không thể tưởng tượng mình sẽ gặp.

“Cậu có biết đó là ai không?”

"Có lẽ là... mẹ của Ellen."

"...Tôi nghĩ họ trông giống nhau."

Theo trình tự thời gian, Đại Công tước sẽ chú ý đến Ellen sau khi gặp Luna.

Đó là lý do tại sao Đại Công tước sẽ ngạc nhiên khi một cô gái giống với người kỳ lạ mà ông đã gặp trong sự kiện Lăng mộ Lịch lại là một Anh hùng.

Đại Công tước đã không nhìn thấy tôi chiến đấu với Luna vào thời điểm đó.

Ông sẽ nhớ rằng cô đã đột ngột biến mất.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Đại Công tước cũng đã nhận được ấn tượng mạnh mẽ từ Luna.

"Anh hùng là Anh hùng, nhưng tôi nghĩ người tên là Luna đó có lai lịch thậm chí còn xa lạ hơn. Tôi muốn tìm kiếm sự giúp đỡ của cô ấy nếu có cơ hội....."

Có vẻ như đúng như tôi nghĩ, Đại Công tước đã cân nhắc việc nhờ sự giúp đỡ từ Luna, người rõ ràng không phải là một người bình thường.

"Thực ra, tôi đã nhận được sự giúp đỡ của cô ấy rồi."

"...Cái gì?"

"Cô ấy có hoàn cảnh riêng, vì vậy cô ấy không thể giúp tôi trực tiếp."

Đại Công tước không thể không ngạc nhiên bởi thực tế là tôi đã tìm kiếm sự giúp đỡ của Luna và nhận được nó.

Vì tôi không thể đưa ra một sự thật chi tiết mà không có sự cho phép của Luna, tôi đã lướt qua nó. Tuy nhiên, có vẻ như Đại Công tước đã chấp nhận rằng người kỳ lạ thậm chí còn xa lạ hơn những gì ông nghĩ.

Vâng, đó là sự thật.

Cô ấy là người có thể tạo ra thế giới này bằng chính đôi tay của mình và điều khiển không thời gian của nó.

Một hóa thân.

Không chỉ một, mà là hóa thân của các vị Thần.

Mặc dù chuyến thăm của tôi đến Rizaira cách đây không lâu lắm, nhưng nó giống như một kỷ ức xa xôi từ quá khứ xa xôi.

Ví dụ, Luna và người dân Rizaira - tôi tự hỏi họ đang làm gì.

Ý nghĩ đó lướt qua tâm trí tôi thoáng qua.

Tôi đã nhận được đủ sự giúp đỡ từ Rizaira, và tôi không mong đợi gì hơn từ họ.

Tôi đã nói với Eleris về cuộc trò chuyện của tôi với Đại Công tước.

Chúng tôi đã thảo luận nhiều thứ khác nhau, nhưng kết quả rất đơn giản.

Chúng tôi đã có được sự ủng hộ của ba cường quốc lớn.

—Thánh Hiệp Sĩ và Ngũ Đại Thần Giáo.

—Vương quốc Kernstadt.

—Và Công quốc Saint-Owan.

“Chỉ với vài từ, chúng ta đã kiểm soát được một nửa thế giới,” tôi trầm ngâm.

Nó quá dễ dàng.

"Quá đáng sợ, thật sự."

Nó dễ dàng đến mức tôi cảm thấy như máu của mình đang cạn kiệt.

Nuốt chửng chúng thật dễ dàng.

Điều quan trọng là liệu tôi có thể tiêu hóa hết hay không. Nếu tôi không thể, cả tôi và thế giới sẽ chết.

Eleris thận trọng ôm lấy tôi.

"Mọi thứ sẽ ổn thôi."

"...Thật sao?"

"Tất nhiên. Đại Công tước không nói vậy sao?"

Khi Eleris ôm đầu tôi, cô ấy nói,

“Ngài là Ma vương vĩ đại nhất và hoàn hảo nhất trong lịch sử."

"..."

"Thần cũng nghĩ thế."

—Sự vĩ đại và hoàn hảo.

Tôi, người đã từng ở xa những thuộc tính như vậy, giờ lại gần chúng hơn bao giờ hết.

Nhiệt độ cơ thể lạnh giá của Ma cà rồng, như mọi khi, dường như mang lại chút bình yên cho trái tim đang sợ hãi của tôi.

Eleris thực sự là tốt nhất.

"Cảm ơn cô, tổ tiên."

"...Cứ gọi thần là mẹ."

"Ah!"

Eleris kéo tai tôi.

Công quốc Saint-Owan không phải là một quốc gia lớn về quy mô, nhưng nó có ý nghĩa như một trụ cột quyền lực của Đế quốc.

Trong một tương lai không chắc chắn, việc có thể phong tỏa một trong những vũ khí chính của Đế quốc, Titan, có giá trị to lớn.

Nếu chúng tôi cũng bắt được Adelia, chúng tôi thậm chí có thể biến Titan về phía mình.

Mất quyền kiểm soát Titan là một vấn đề đơn giản đối với Đế quốc.

Đây có thể là ý định của Bertus không?

Tôi không thể chắc chắn về điều đó.

Tôi đã triệu tập một cuộc họp Hội đồng Trưởng lão.

Tất cả trừ Sarkegaar, người đang đóng quân với Lực lượng Đồng minh và Liana, người đang hồi phục, tất cả đều tham dự.

—Năm Chúa tể Ma cà rồng.

—Olivia Lanze.

—Harriet.

—Charlotte.

—Airi.

—Và bản thân tôi.

“Bây giờ chúng ta đã kiểm soát được Kernstadt và Công quốc Saint-Owan, chúng ta có thể giải tán Lực lượng Đồng minh một cách hiệu quả bất cứ khi nào chúng ta muốn,” Luvien, Chúa tể của Thursday nói.

Vâng, mặc dù không thể nắm quyền kiểm soát vào thời điểm này, nhưng chúng tôi có thể giải tán liên minh ngay lập tức.

Chúng tôi có thể đơn giản rút Kernstadt và Đại Công tước, cũng như các Thánh Hiệp Sĩ, khỏi Lực lượng Đồng minh.

Lực lượng Đồng minh sẽ rơi vào tình trạng hoảng loạn, và một đội quân hoảng loạn sẽ không hoạt động hiệu quả.

"Tuy nhiên, ngay cả khi chúng ta giải tán Lực lượng Đồng minh, kẻ Bất diệt vẫn là trụ cột của cuộc chiến. Miễn là chúng không bị tổn hại, Lực lượng của Đế quốc sẽ rất khó chịu bất kỳ tổn thất nào," Gallarush nói.

Như Gallarush đã chỉ ra, chúng tôi không thể tác động đến kẻ Bất diệt, những cá thể có thể được coi là sức mạnh tối thượng của Đế quốc, trong hoàn cảnh hiện tại.

"Tất nhiên, chúng ta không nói rằng sẽ giải tán Lực lượng Đồng minh. Mà chỉ nói rằng chúng ta có thể làm nếu muốn," Lucynil nói.

Như Lucynil đã nói, Luvien đề cập rằng điều đó là có thể, chứ không phải chúng tôi sẽ làm. Đó chỉ là một cách để khẳng định ảnh hưởng của chúng tôi.

Kiểm soát là không thể, nhưng giải thể là có thể.

Và các Lực lượng Đồng minh đại diện cho đội quân kết hợp của nhân loại, với quyền ra quyết định do các nhà lãnh đạo còn lại của nhân loại nắm giữ.

Trên thực tế, chúng tôi đã giành được quyền kiểm soát hơn một nửa nhân loại.

Giả sử chiến tranh kết thúc như vậy, chúng tôi đã có thể chia đôi lục địa.

Antirianus nở một nụ cười lạnh lùng.

"Không chỉ Lực lượng Đồng minh. Hiện tại chúng ta có quyền kiểm soát các Lực lượng chính ở Thủ đô Đế quốc, bao gồm Ngũ Đại Thần Giáo, Ma giáo và Anh hùng giáo. Điều này có nghĩa là tất cả những ai tin vào 'thứ gì đó', bất kể loại, đều nằm dưới sự kiểm soát của chúng ta."

Tất cả những người liên quan đến đức tin đều nằm dưới ảnh hưởng của chúng tôi. Hầu hết họ thậm chí không biết rằng chúng tôi đang ở trên đầu họ.

“Ngài đã thống trị một nửa nhân loại, không chỉ trong Lực lượng Đồng minh. Một sự tồn tại thực sự tuyệt vời.”

Cho dù con người có chấp nhận quy tắc của chúng tôi hay không.

Cho dù họ chịu đựng nó hay không.

Tôi đã trở thành người cai trị của họ.

"Thánh Giáo Hội Thống Nhất thế nào rồi?"

"Chúng ta đang rèn luyện những cá nhân được chọn từ Ngũ Đại Thần Giáo ở Thủ đô Đế quốc cách sử dụng sức mạnh của Ma Thần. Rất khó để thấy được hiệu quả trong một thời gian ngắn, nhưng điều quan trọng là niềm tin chứ không phải sức mạnh. Chúng ta nên xem xét các tác động đang diễn ra."

Sự hội tụ của Ngũ Đại Thần Giáo và Ma Giáo đang tiến triển đều đặn.

Một vài từ.

Một vài cuộc trò chuyện.

Đó có phải là tất cả những gì nó cần để thống trị thế giới không?

Tuy nhiên, việc đặt nền móng chỉ có thể dễ dàng.

Điều quan trọng là thời điểm mà xung đột và va chạm trở nên rõ ràng.

"Nếu chúng ta chỉ có thể tìm ra một cách chắc chắn để đối phó với kẻ Bất diệt, chúng ta sẽ không phải chiến đấu với Đế quốc."

Lucynil là người nói.

Vẫn không cần phải sử dụng biện pháp đối phó ngay cả khi chúng tôi có.

Nhưng nếu chúng tôi đi đến tận cùng của Thảm Hoạ Cổng mà không biết, sẽ có rất nhiều khó khăn phát sinh.

"Phải, về biện pháp đối phó đó."

Cách đây không lâu, thông tin mới đã đến thông qua Rowan.

Nói chính xác, đó là thông tin mà Bertus đã gửi qua Rowan.

"Chúng ta có phương pháp hy sinh không?"

Vì vấn đề quan trọng nhất vào lúc này không phải là bất kỳ dự án nào khác mà là đối phó với kẻ Bất diệt, nên vẻ mặt của chúng tôi không khỏi trở nên nghiêm túc.

"Đó không phải là một phương pháp hy sinh. Hoàn toàn không."

Một điều như vậy không thể được gọi là một phương pháp hy sinh.

"Những người điều khiển kẻ Bất diệt là Christina và hai cộng sự của cậu ấy."

Mọi người đều biết điều này bởi vì tôi đã nói với họ.

Christina.

Anna.

Louis.

Ba người đó là cốt lõi.

Harriet, người đã nghe câu chuyện với tôi, trông không được tốt cho lắm.

"Nếu chúng ta can thiệp vào họ một cách bất cẩn, kẻ Bất diệt sẽ trở thành vũ khí tàn sát bừa bãi không thể xác định được đồng minh của mình. Chúng sẽ trở nên điên cuồng, theo đúng nghĩa đen."

Sự im lặng lấp đầy căn phòng trước câu nói đó.

Đây không phải là một phương pháp hy sinh.

Chỉ có Antirianus khẽ mỉm cười và nghiêng đầu.

"Nếu tôi hiểu không lầm, có vẻ như chiếc điều khiển cuối cùng sẽ biến mất."

"...Tôi cho là vậy."

Đúng thế.

Đây không phải là một phương pháp hy sinh, nhưng thực tế rằng nó vẫn là một cách là điều kinh khủng nhất.

Một người điên với một con chó dại muốn giết tôi.

Nếu tôi giết chủ của con chó, con chó dại sẽ không đuổi theo tôi.

Thay vào đó, nó sẽ cắn và giết tất cả những người mà nó nhìn thấy.

Nếu tôi không muốn chết, tôi có thể giết chủ của con chó.

Nếu tôi có thể bỏ qua việc người khác bị cắn đến chết, tôi có thể làm điều đó.

"Mặc dù đó là một lựa chọn dễ dàng, nhưng thời điểm chúng ta chọn nó, mọi thứ chúng ta đã làm cho đến nay để chấm dứt Thảm Hoạ Công đều trở nên vô nghĩa, và điều đó thậm chí có

nghĩa là chúng ta, bằng chính đôi tay của mình, sẽ đặt dấu chấm hết cho loài người."

Đúng như dự đoán, Antirianus.

Ông già điên bắt đầu cười như thể ông ta ngây ngất.

Chúng tôi đã tuyên bố sẽ cứu nhân loại suốt thời gian qua.

Nhưng thời điểm chúng tôi giết Christina, Anna và Louis vì sợ rằng kẻ Bất diệt sẽ săn lùng chúng tôi, kẻ Bất diệt hung hãn sẽ quét sạch loài người thay vì quái vật.

Kẻ Bất diệt hung hãn sẽ không thể đến Quần đảo Edina. Chẳng bao lâu nữa, lục địa sẽ tan tành, loài người sẽ bị hủy diệt, nhưng Lazak sẽ an toàn.

Tuyên bố bảo vệ loài người suốt thời gian qua, cuối cùng, chúng tôi sẽ tiêu diệt loài người chỉ để tự cứu mình.

Antirianus dường như cười khúc khích, tưởng tượng tôi chọn phương án chà đạp những gì tôi đã cố gắng làm bằng chính đôi tay của mình.

Đã có lúc tôi thực sự muốn giết chết lão già điên khùng đó.

Đây không phải là về việc ngăn chặn kẻ Bất diệt.

Có thể làm cho kẻ Bất diệt không thể giết tôi hoặc người của tôi.

Trên thực tế, nó quá dễ dàng.

Không phải là không có câu trả lời.

Có một câu trả lời, nhưng tôi không thể chọn nó.

Như thể ông ta biết tôi sẽ không bao giờ chọn nó.

Không, có lẽ ông ta còn hy vọng tôi sẽ chọn nó.

Nếu tôi chọn nó.

Tất nhiên rồi.

Cuối cùng, cuộc sống của bạn không phải là quý giá nhất sao?

Vừa cười vừa nói những lời như vậy, tên già này muốn chết sao?

Chết dưới tay của kẻ Bất diệt do họ lãnh đạo sẽ không phải là sự trả thù.

Khoảnh khắc tôi giết Christina, Anna và Louis chỉ để cứu mạng sống của chính mình và mạng sống của những người tôi yêu thương, sự trả thù sẽ hoàn tất.

Đó sẽ là một địa ngục lớn hơn cái chết.

"Tôi sẽ nói với mọi người điều này ngay bây giờ," tôi nói, nhìn mọi người.

"Ngay khi các người chạm vào Christina hoặc những đứa trẻ đó để cứu ta, ta sẽ cắt cổ tên khốn đã làm điều đó và sẽ tự sát."

Thảm Hoạ Công tình cờ đã cứu tôi.

Lần này, tôi không thể để nó như vậy được.

Không có ý trách cứ Eleris, nhưng thấy cô ấy cúi đầu, tôi không khỏi cắn môi.

Đó là điều tôi phải nói.

"Thưa Bộ hạ, tại sao không mang những đứa trẻ đó đến đây và thử can thiệp vào bộ não của họ? Miễn là ngài không giết chúng, không phải vậy là tốt nhất sao? Hoặc có phương pháp tra tấn."

"Trong một tình huống mà chúng ta không biết mức độ 'đụng chạm', chúng ta nên thận trọng khi hành động vội vàng. Ông không thể tưởng tượng được nhiều như vậy."

Antirianus cười, như thể ông ấy thích thái độ thận trọng của tôi.

Thật sự.

Có chuyện gì với ông già đó thế?

Ông ta có vẻ hạnh phúc khi tôi vật lộn.

Tuy nhiên, ông ta đã không chơi bất kỳ mảnh bản nào, và ông ta chỉ làm những gì được bảo.

"Đừng làm gì cả. Chúng ta sẽ giải quyết nó sau khi Thảm Cồng kết thúc."

Antirianus, người chắc chắn sẽ làm gì đó, đáng ngạc nhiên là không, khiến người ta khó mà nghi ngờ ông ta.

Thay vào đó, có khả năng ai đó sẽ gây rắc rối để bảo vệ tôi.

Một ví dụ điển hình là Sarkegaar, người không có ở đây.

Và kẻ mất trí mới, Rowan.

Tôi cũng phải nói chuyện với cả hai người họ.

"Đúng vậy, cũng không phải tuyệt đối không còn cách nào khác."

Harriet cũng nói, như muốn nói rằng không chỉ có một con đường để đi, nhìn tôi.

"Đúng vậy, không có thứ gọi là ma thuật tuyệt đối trên thế giới này. Cũng như không có ma thuật kết giới hay ma thuật phong ấn tuyệt đối, luôn có cách để phá vỡ chúng. Chỉ là chúng ta vẫn chưa tìm ra thôi."

Gallarush gật đầu đồng ý.

Tuy nhiên, biểu hiện của Gallarush không được hy vọng như của Harriet.

Bản thân tôi cũng ngạc nhiên là bây giờ tôi có thể đọc được biểu cảm của một con Orc.

Sắc thái của Gallarush không phải là tìm cách khác.

"Nếu có thời gian, chúng ta có thể tìm cách khác, nhưng tôi không nghĩ chúng ta có đủ thời gian cho việc đó."

"..."

Đúng rồi.

Thời gian luôn giữ chúng ta lại.

Chắc chắn phải có một cách để vô hiệu hóa kẻ Bất diệt mà không cần dùng đến vũ lực.

Nhưng liệu chúng ta có thể tránh được một cuộc đối đầu với kẻ Bất diệt cho đến khi chúng ta tìm ra phương pháp đó không?

Tôi đã không nghĩ như vậy.

Sẽ có một cách.

Nhưng nó sẽ mất thời gian để tìm thấy nó.

Thời gian đó có đủ không?

Harriet dường như chợt nảy ra một ý tưởng và đột ngột ngừng đầu lên.

"Phải rồi. Kẻ Bất diệt cuối cùng cũng là Golem."

"...Về mặt kỹ thuật, phải không?"

"Có lẽ... cha tôi có thể biết cái gì đó chăng?"

—Kẻ Bất diệt là Golem.

Và Đại Công tước Saint-Owan là một chuyên gia về Golem.

"Ngay cả khi ông ấy không biết ngay bây giờ, cha tôi có thể biết điều gì đó nhiều hơn."

Tình hình đã thay đổi so với trước đó.

Bây giờ chúng tôi có thể nhận được sự hợp tác của không chỉ Công quốc Saint-Owan mà còn cả Đại Công tước.

Vì vậy, chúng tôi có thể dựa vào khả năng của Đại Công tước Saint-Owan, người đã thành thạo lĩnh vực ma thuật tương tự.

Đúng rồi.

—Đại Công tước Saint-Owan.

"Ừm, nói mới nhớ, có chuyện này tôi cần hỏi."

Một vấn đề tôi không thể quyết định một mình.

"Tôi muốn cho Đại Công tước xem nơi này một lần. Được chứ?"

Nghe những lời đó, Harriet giật mình bật dậy ngay tại chỗ.

<Trans Note>

Rein-kun vẫn máu chó như ngày nào :v

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading